

Ağaç ile mantar arasındaki gizli anlaşma

Mantar ve Ağaç: Toprağın Altındaki Gizli Yardımlaşma

Ağaçların kökleri iki büyük vazife görür. Birincisi, ağacı toprağa bağlayıp ayakta tutmaktır. İkincisi ise, ağacın yaşaması için gerekli olan suyu ve mineralleri topraktan almaktır. Fakat bazı ağaçların yaşadığı topraklar, özellikle iğne yapraklı ağaçların bulunduğu asitli zeminler, köklerin ihtiyaç duyduğu maddeleri kolayca almasına uygun değildir. Ağaç bu noktada âdeta çaresiz kalır. Tam burada toprağın altında hayret verici bir yardımlaşma başlar.

Ağacın Yardımına Gelen Mantar

Bir mantar gider, ağacın köküne yerleşir ve onunla özel bir bağ kurar. Mantar, ağacın alamadığı bazı maddeleri topraktan alır, işler ve ağaca takdim eder.

Ağaç da buna karşılık, fotosentezle ürettiği şekerin bir kısmını mantara verir.

Böylece toprak altında sessiz, görünmez fakat son derece hikmetli bir ortaklık meydana gelir. Biri diğerine mineral verir, diğeri ona besin verir. Sanki iki canlı aralarında anlaşmış, vazifelerini paylaşmış ve birbirlerinin ihtiyacına cevap vermeye başlamıştır.

Mantar Ağacın İhtiyacını Nereden Biliyor?

Şimdi insan düşünmelidir: Mantar ağacın neye muhtaç olduğunu nereden biliyor?

Ağacın hangi maddeleri alamadığını nasıl anlıyor?

Topraktan hangi maddeleri alıp ağaca ulaştırması gerektiğini kimden öğreniyor?

Mantarın aklı yoktur, ilmi yoktur, ağacın iç yapısını bilecek bir şuuru yoktur. Buna rağmen yaptığı iş, sanki ağacın bütün ihtiyaçlarını bilen bir uzman tarafından yürütölmektedir.

Merhamet Mantarın Değil, Onu Sevk Edenindir

Mantar ağaca yardım ediyor gibi görünür. Fakat mantarın merhameti yoktur. Ağaç zor durumda kaldı diye ona acımaz. “Bu ağacı kurtarayım” diye düşünmez. Ağaç da mantara teşekkür etmek için şeker vermez. Çünkü ne mantarda şefkat şuuru vardır ne de ağaçta minnet duygusu. Fakat ortada açık bir yardımlaşma vardır. Demek ki bu yardımlaşma, onların kendi aklından ve merhametinden değil; onları birbirine hizmet ettiren ilahî rahmetten gelmektedir.

Toprağın Altındaki İnce Hesap

Bu sistemde rastgelelik yoktur. Mantar ağaca lazım olan maddeleri hazırlar. Ağaç da

mantarın ihtiyaç duyduğu şekeri verir. Her iki taraf da kendi başına yaşayamayacağı veya zorlanacağı bir noktada diğerinden destek alır. Bu ilişki ne kör tesadüfle açıklanabilir ne de şuursuz sebeplerle izah edilebilir. Çünkü burada ihtiyaç bilgisi vardır, karşılıklı fayda vardır, ölçülü paylaşım vardır, hayatı devam ettiren hassas bir denge vardır.

Sebep Küçük, Netice Büyük

Mantar basit bir sebeptir. Ağaç da şuursuz bir canlıdır. Fakat bu ikisinin arasında kurulan sistem son derece hikmetlidir. Eğer bu işi mantara verirsek, mantarın ağacı tanıdığını, toprağın kimyasını bildiğini, ağacın eksiklerini hesapladığını ve ona göre hareket ettiğini kabul etmemiz gerekir. Eğer ağaca verirsek, ağacın mantarın ihtiyacını bildiğini, ona şeker ayırdığını ve bir karşılık sistemi kurduğunu söylememiz gerekir. Bu ise aklın kabul edeceği bir şey değildir.

Netice

Toprağın altında cereyan eden bu sessiz yardımlaşma, büyük bir hakikati ilan eder. Mantar ağacı bilmez; fakat ağaca hizmet eder. Ağaç mantarı tanımaz; fakat ona rızık verir. İkisinin de akli yoktur; fakat aralarında akılları hayrette bırakan bir düzen işler. Demek ki bu nizam onların eseri değildir. Bu yardımlaşmayı kuran, ihtiyaçları bilen, iki canlıyı birbirine hizmet ettiren ve toprağın altında rahmet sofrası açan, sonsuz ilim, hikmet ve kudret sahibi olan Allah'tır.